

Francie a Španělsko 2018

Le Puy an Velay – Kostel a light show

Cestopis - deník

Den 1

sobota 23.6.2018, 12°C, 8:00 h, Třebívlice CZ
tacho 8639 km, ujeto 773 km

Vstávám v 7h a jdu si udělat snídani. Holky ještě spí. Vrací se Káťa z práce. Auto už jsem připravil včera večer, tak stačí už jen doplnit zbývající věci a je hotovo. V 8h se vydáváme na cestu. Stále si nemůžu zvyknout, že je příprava tak rychle hotová. Mám pocit, že stále něco chybí anebo, že jsem na něco zapomněl. No ono se vždycky na něco zapomene, ale když to není nic zásadního, tak to ani nevadí. Tentokrát jsme zapomněli plážovou výbavu pro holky, tak zastavuji u garáží a ještě pro ni zaběhnu domů. Máma je na měkko, nedostala dovolenou a tak s námi nejede. Letos jí to v tomto termínu nějak nevyšlo. Jedeme směrem na Most, Chomutov, Klášterec a Ostrov. Zajíždíme k Benzině, kde mají i pumpu na AdBlue. Tankujeme (2448 Kč, 77 l, 31,80 Kč/l, 8720 km), pistole se nevyprázdnila a tak ručně dotankovávám poslední 2 dcl, abych to zakulatil na celé litry. Pak se povívám na pistoli a koukám, jak to vesele teče z nádrže na zem. Dotankujeme i AdBlue (10 l za 106 Kč). Utírám vyteklou naftu a pak ještě omyji auto. Jdu zaplatit a dám si ještě kávu a holky čokoládu. Venku je 12°C. Je docela zima. Po pauze pokračujeme na K. Vary, Sokolov a Cheb. Před Chebem ještě voláme mámě domů. Hranice přejíždíme v 10h. Jedeme dál na Bayreuth, ale u dálnice je objížďka, tak to objíždíme pře město Markredwitz. Vracíme se na 303 a pře kopce dojíždíme k dálnici 9. Teplota klesá na 10°C. Hned odbočujeme a jedeme po 70 na Bamberg a dál na Würzburg. Objedeme město a míříme po 81 na Heilbronn. Za Heilbronem teplota stoupá na 19°C. Jedeme kousek po dálnici 6 a u hranic najedeme na 5 směrem na jih. Jedem na Freiburg a Basel. Cestou zastavujeme 2x na jídlo a nějakou pauzu. Teplota stoupla už na 23°C a venku je naprosto modro. Prostě paráda. Pod Freiburgem odbočujeme do Francie na dálnici A36. Opouštíme dálnici na posledním sjezdu před placeným úsekem. Jedeme

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

podle navigace. Nastavil jsem v ní, aby se vyhýbala placeným úsekům. Doprava je minimální a ujedeme 80km za hodinu mimo dálnici. Objedeme Belfort po dálnici a pak se vracíme na D9 v Hericourtu a jedeme na Villersexel. Před městem Esprels odbočujeme do našeho známého kempu u řeky. Jdeme se ubytovat na naši první noc. Přestavěné auto na kempování máme, asi za 40 min. Pak se můžeme věnovat přípravě večeře. Zastavují se u nás Francouzští sousedé a přinesou víno, klobásy a grilované maso. No tohle ta naprostá paráda, kterou na tom cestování miluji. Pokecáme, jak se jen dá, a my relaxujeme v kempu. Holky si hrají v na hřišti. Soused jde za nimi s míčem. Nechápu, proč si s ním nehrají. Jsou nějaký zaprdlý. Mám pocit, že čím jsou starší tak je to horší. Když byly menší, to hned byly v čudu, za chvíli mi už vodily kamarády a kamarádky, kterým jsme nerozuměli ani slovo a nebyl to žádný problém. O něco později pro ně přijde souseď a sežene snad všechny haranty z kempu a všichni hrají fotbal. No konečně se zapojily. Sousedům vedle v karavanu vypadlo okno. Snaží se ho nasadit, ale moc trpělivosti s tím nemají. Je to docela mazec, skoro ho rozlámal, jak do něj mydlil.

Den 2

neděle 24.6.2018, 15°C, 8:00 h, Esprels F
tacho 9412 km, ujeto 375 km

Vstáváme a venku je chladněji. Děláme si snídani a pomalu balíme. Holky si hrají na hřišti s Francouzskou sousedkou v pyžamu. Jdeme zaplatit za kemp 13,3e. Odjíždíme a pokračujeme klasickou cestou na Besancon, Louns les Sauniers a Bourg en Bresse. Zastavujeme u parku na piknik. Francouzi to mají k tomuto účelu připraveno. Jsou tu stolečky a lavičky oddělené živým plotem. Po obědě a kávě pokračujeme dále na Lyon. Cestou tankujeme (80e, 56 l, 1,43 e/l, tacho 9613 km). Lyon projíždíme po dálnici přes centrum okolo Rhóny. Provoz je naprosto suprový, tak se nikde nezdržíme. Za městem najíždíme na neplacenou dálnici A47 vedoucí na St. Etienne. Pak končí a mění se v hlavní silnici N88 vedoucí na Le Puy en Velay. Zastavujeme ještě jednou na jídlo. Dělá se teplo, je 26°C. Sjíždíme z kopce a dole před námi je město. Město vypadá moc pěkně. Máme ještě docela čas a tak se rozhodujeme podívat se, jestli tu není kemp. Město se nám líbí a tak bychom se tu rádi zastavili. Projíždíme městem a zahlédneme značky na kemp. Jedeme podle nich a dojedeme do kempu. Recepce najdeme snadno je to dobře značeno. Když čekáme na recepci, než se dostaneme na řadu, tak vyvěsí ceduli, že je kemp plný. Naštěstí se to nás ještě netýká. Ostatní co přijíždí, už mají smůlu. Otáčí se u recepcce a zase odjíždí. Ubytujeme se s ACSI kartou za 15e + 2e za děti. Je pěkně 24°C, město se nachází v nadmořské výšce přes 700m. Ubytujeme se, a hned se vydáváme do města, dokud je ještě světlo. Zajdeme se podívat na kostel Le Rocher Saint Michel. Jdeme uličkami na kopec. Ve městě je několik skal a na jejich vrcholech jsou různé stavby. Na jednom je kostel a na dalším zase socha. Na kostel se platí vstupně pro dospělého 3,5e a dítě za 2e. Stoupáme po prudkých schodech po stěně až k hradbám a na ochoz okolo kostela. Prohlédneme si kostel postavený z kamenů a cihel. Po prohlídce se vracíme zase dolů a jdeme se podívat na vedlejší kopec se sochou. Jmenuje se Lady of France a zase se platí vstup 4e za dospělého a 2e za dítě. Za chvíli se zavírá, a tak to asi už dnes nemá cenu. Chceme to vzdát. Povídáme se s pánem v prodejně lístků. Vysvětlujeme mu, že už to dnes asi nemá cenu. Bavíme se o tom, odkud jsme a učíme ho vyslovovat slovo „kukuřice“. Je z toho úplně hotový. On nás zase učí hovorové „O-re-vu“. Říká, že se máme jít podívat nahoru a co stihneme to stihneme. Tak je. Jdeme nahoru zadarmo. Dojdeme parkem s fontánou až k soše ženy držící dítě. Okolo je ochoz a je odsud pěkný výhled na město. Také jsou tu vystavená nějaká děla. Dá se jít i do sochy, která je kovová a uvnitř je schodiště vedoucí nahoru. Vystoupáme až do koruny. Pak se vracíme zpět, už se zavírá a všichni opouští kopec. Pokecáme ještě s pánem v prodejně lístků. Říká nám o světelné show, která je večer ve městě. Projdeme so trochu město a později se vracíme do kempu, kde si dáme večeři a koupel. Před 22h se vydáváme zpět do města a jdeme k Citadele. Nikde není nic zřejmého, že by se tu mělo něco konat. Tak se musíme nechat překvapit. Dojdeme na náměstí před Citadelou. Už tu postává několik lidí. Pak se na fasádě objeví odpočet času do začátku show. Když čas vyprší, tak se na kostelu promítají různé světelné obrazy a budovat tak vypadá každou chvíli jinak. Je to opravdu pěkné. Promítání probíhá na 5 různých místech ve městě. Když to skončí, jdeme se podívat na jiné místo. Hodně pěkné je promítání na kostelu na skále, kde jsme se byli odpoledne podívat. Promítání se opakuje v časových intervalech, tak aby, jste se stačili přesunout na další místo. Promítání na kostelu je také nádherné. Po skončení se vracíme do kempu. Ochlazuje se a tak jdeme spát. Zapínáme na noc topení a topíme celou noc.

Den 3**pondělí 25.6.2018, 17°C, 8:00 h, Le Puy en Velay F
tacho 9787 km, ujeté 415 km**

Vstáváme, venku je chladno, ale modro. Dáváme si snídani. Po snídani balíme a vydáváme se dál na cestu. Po 9h odjíždíme. Trošku bloudíme po městě, najedeme na D589. Silnice vede před kopce. Je tu úzká silnice se spoustou zatáček. Občas projíždíme nějaký kaňon a za chvíli zase jedeme ve výšce 1300m.n.m. Jedeme touto silnicí 100 km. Cestou vidíme nějakého chlapíka, jak na poli cpe do nového Transita dvě lamy. Jede za námi až k dálnici, kde zastavujeme na jídlo a kafe. Jsme u dálnice A75 vedoucí na jih na Milau. Cesta to byla pěkná, ale co se týče pohodlí, je asi lepší jet z Le Puy po N88. Ta se napojuje na dálnici kousek severně nad městem Banassac. Jedeme dále a dojíždíme k Milau. Je stále okolo 20°C. V Milau je placený dálniční most. Rozhodujeme se ho objet přes město. Projedeme městem a zajedeme přímo pod viadukt. Chceme se na něj podívat. Viadukt je 2460 m dlouhý, 336 m vysoký a 32m široký. K roku 2014 byl nejvyšší v Evropě a druhý nejvyšší na světě. Uděláme si tu pauzu a nějaké to foto. Vracíme se zase nahoru k dálnici a po ní jedeme až do Beziers. Jakmile sjedeme z hor tak teplota stoupne na 32°C. Jedeme po 9ce vedle dálnice. Jede se dobře, jen přes město je doprava hustší. Okolo Narbonne staví silnici, tak je to ucpané. Přes Perpignan jedeme centrem. Jedeme po D914 na Argeles sur Mern a pak po D114 na Collioure. Zajíždíme rovnou do kempu a jdeme se ubytovat za 17e na noc s ACSI kartou. Je tu celkem plno. Jsme ubytováni o kousek výše u cesty vedoucí do kempu. Teplota je tu 34°C. Také poprvé vysouváme markýzu po úpravě. Tentokrát je vše v pořádku. Problém byl v úhlu přichycení markýzy. Musí se vysouvat dopředu a trochu dolů, vlastně musí být přichycena naprosto kolmo. Jen to chce nějaké světlo, které by se na ní dalo pověsit. Dáme si jídlo a holky konečně taky využívají koloběžky. Jdeme se podívat k moři a holky se tu chvíli rochní u vody. Před setměním se vracíme zpět a jdeme si dát koupel. Holky jsou spát a já si ještě užívám večerní pohodu u karavanu v teplíčku.

Den 4**úterý 26.6.2018, 22°C, 8:00 h, Collioure F
tacho 10202 km, ujeté 0 km**

Vstáváme po 8h a venku pěkně a teplo. Děláme si snídani. Později jdeme k moři, kde se koupeme a odpočíváme. Pokecáme tu se sousedem z vedlejšího kempu. Jmenuje se Francoa, holky si hrají s jeho malým synem Bezinkou. Vracíme se okolo 15h do kempu, uděláme si jídlo a kafe. Po pozdním obědě se jdeme podívat do vedlejšího města Collioure. Musíme doplnit nějaké zásoby a také se trochu couráme po městě na druhé straně okolo zátoky. Vracíme se do kempu, je po 20h. Dáme si večer a holky lítají po kempu s nějakou Francouzskou kamarádkou. Snažím se z ní pomoci posunků vydolovat aspoň jméno, ale bez úspěchu. Nakonec беру na pomoc vedlejší francouzské sousedy. Jmenuje se Luisa. Za chvíli si prohazují koloběžky a kolo. Koukám do mapy a Granada je ještě 1200km daleko. Kdybychom tam jeli tak by to bylo asi jen na otočku a spoustu dní v autě. Vybral jsem jeden kemp ve Španělsku, kde to vypadá dost zajímavě. Ráno tam zavolám a uvidíme.

Den 5**středa 27.6.2018, 23°C, 8:00 h, Collioure F
tacho 10202 km, ujeté 0 km**

Vstáváme a venku je opět pěkně. Děláme si snídani a po ní jdeme k moři. Den trávíme u moře koupáním a tak podobně. Zajdeme si na oběd a nezbytné kafe. Večer si dáme koupel a jídlo.

Den 6**čtvrtek 28.6.2018, 26°C, 8:00 h, Collioure F
tacho 10202 km, ujeté 0 km**

Vstáváme a dnes to venku fouká. V noci bylo pěkně dusno. Kecáme se sousedy a děláme si snídani. Balíme. Sousedé odjíždí o něco dříve než my. Venku je 27°C. Jdeme zaplatit za kemp. Musíme dořešit cenu. Je tam nějaká chyba ve výpočtu. Platíme 52e, což i s taxami dělá 17,3e na den. Holky si mezitím hrají na hřišti s jednou holkou. Rozloučíme se s ostatními sousedy a vzdáváme se zase na cestu. Jedeme zpět do Bolou, pak míříme na dálnici do Pyrenejí. Jedeme se podívat do kaňonu Gorges de la Fou. Je to na silnici D115 asi 35 km od dálnice. Za chvíli jsme na místě a jdeme ke

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

vstupu. Platíme vstupné 10e dospělí a dítě 5e. Dohromady tedy 20e. Projdeme turniketem a dostaneme každý helmu. Jdeme do kaňonu. Cesta vede po lávkách z roštů přídělaných do stran kaňonu. Pod námi teče říčka. Stoupáme kaňonem stále vzhůru. Občas procházíme jeskyněmi anebo pod vodopády. Ze skal okolo cáká voda. Na stěnách rostou různé rostliny. Projdeme si celý kaňon. Je dlouhý 1,5km. Cesta vede jen jedním směrem a tak zpět se musí stejnou cestou také zpátky. Občas se jde i po schodech. Je to zážitek, holkám se to moc líbí. Přicházejí informace z domova. Holky dnes dostali vysvědčení a mají obě samé jedničky. Tak to je super. Vracíme se zpátky a opouštíme kaňon. Zajdeme si do restaurace na parkovišti, kde si dáme jídlo a kafe. Kafe je docela bída za 3e, v autě máme 100x lepší. Odjždíme a jedeme stejnou cestou zpět co Ceretu. Zastavíme u Carefouru. Dokoupíme, co chybí, holky si tu dají zmrzlinu. Jedeme dál okolo dálnice a po chvíli jsme ve Španělsku. Na hranicích je zácpa díky bezcelním obchodům. Jsou tu i celníci, kteří dost kontrolují auta. Jedeme stále okolo dálnice po N-II směrem na Gironu. Kousek za ní odbočujeme na Lloret de Mar. Projíždíme městem a po cestě trošku prší. Míříme do kempu asi 7km od města Tossa de Mar. Najdeme ho bez problémů. Máme souřadnice GPS z ACSI knížky. Také jsme sem volali a máme zamluvené místo. Ubytujeme se s ACSI kartou za 19e. Kemp je velký a rozdělený do částí. Můžeme si vybrat z 5 míst. Zaparkujeme kousek od začátku a vybalíme. Zase začíná kapat. S markýzou je to v pohodě. Děláme si večeři a venku je bouřka a prší. Před setměním konečně přestává. Tak odpočívám u karavanu a holky jezdí po kempu. Později jdeme dát sprchu a jde se spát.

Den 7

**pátek 29.6.2018, 27°C, 8:00 h, Tossa de Mar SP
tacho 10378 km, ujeto 176 km**

Vstáváme a ráno je zase venku modro a pěkně. Dáme se sníst a pak se jdeme podívat k moři. Celý kemp je postaven v kopci. Musíme jít až na konec a pak prudkou cestou po schodech dolů k silnici a pak ještě kousek než sejdeme dolů k moři. Napravo je malá pláž asi nudistická. Od větší pláže napravo je oddělená skálou. Je to pěkná zátoka s modrou čistou vodou. Za pláží jsou nějaké restaurace a půjčovny. Asi v jedné třetině je ve vodě menší skála a pak pláž pokračuje dál až ke skálám v zadní části. Podle internetu je to jedna z nejhezčích pláží. Musíme to potvrdit. Koupeme se, voda, je sice studenější než na Jadranu, ale o to čistější. Okolo poledne se vracíme do kempu ke karavanu a jdeme si udělat oběd. Projdeme si kemp. Uprostřed kempu je restaurace, tvoří takový oblouk. Dá se projít dovnitř, kde jsou židle a stolký. Pod nimi jsou hřiště a prolézačky pro děti. O kus níže je i bazén. Vzadu nahoře po levé straně je obchod, kde se dá koupit to nejnütnější. Na druhé straně jsou nějaké apartmány. Odpoledne se rozhodujeme dát si menší trek do vedlejšího města Tossa de Mar. Cesta vede po turistických značkách GR92 přímo z kempu po pobřeží. Cesta vede z kempu nejdříve dolů k malému potoku. Za ním zase stoupá po písčité cestě s vymlýti rýhami v zemi od vody. Dostáváme se mezi stromy. Jdeme kus po cestě a dojdeme na rozcestí u domu a plotu. Jedna cesta vede rovně dál a druhá vede dolů mezi ploty. Jdeme tou mezi ploty. Cesta klesá, jdeme lesem a po chvíli se dostáváme k domkům. Stále se držíme cesty a vyjdeme v horní části města u parkoviště. Jdeme doprava do centra. Procházíme si pěkné uličky s krámký. Mezi domy jsou natažené fáborcky. Je tu spousta obchůdků s různými suvenýry. Hodně obchodů tu prodává keramické dlaždice. Mají na nich různé motivy a také čísla a písmena. Můžete si z nich poskládat jakýkoliv nápis anebo číslo. Hodně se tu používají na domy, lidé si z nich skládají číslo domu nebo jméno domu. Sháníme je už několik let, tak jsme rádi, že jsme na ně konečně narazily. Mají tu i různou velikost. Koupíme si na dům číslo popisné s ornamentem okolo. Venku je 36°C. Dojdeme do centra města k hradu. Jdeme si prohlédnout hrad. Je tu několik věží a mezi nimi jsou hradby. Uvnitř jsou uličky s dalšími obchody. Líbí se nám restaurace s terasou. Nad terasou je pergola a po ní roste již letitá Vistérie. Cesta je vydlážděná kameny a okolo jsou kamenné zidky. Na druhé straně cesty rostou různé stromy, keře a Agáve. Zdi a domy jsou kamenné. Dojdeme k bráně, ze které je krásný výhled na zátoku s mořem. Kousek od pobřeží je malá skála. Nalevo je písčitá pláž a za ní se nacházejí restaurace a promenáda. Jdeme dolů po cestě a dojdeme na pláž. Na pláži jsou trhy, zajdeme se tam podívat. Mezi nimi je i pódium, chystá se tu nějaký koncert. Projdeme se po promenádě. Na křižovatce je větší obchod. Zajdeme se tam podívat. Mají tu spousta olivových olejů. Máme za úkol přivést domů kanystr. Tak jeden vybereme a vezmeme ho sebou. Pak se jdeme podívat k pódium. Už se tu začalo hrát. Chvilku se koukáme. Slunce se blíží k obzoru, tak se musíme vydat na cestu zpět. Jdeme zase k hradu, kde jsme viděli turistické značky. Od hradu stoupáme po schodech nahoru mezi kaktusy. Vystoupáme na útesy a dojdeme podle cedulí na vyhlídku. Pěkný výhled na hrad a město se zátokou. Jdeme dál lesem po cestě, směr držíme spíš intuitivně. Je to docela daleko, ale říkám si, že i když

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

budeme sledovat pobřeží, nemůžeme náš kemp minout. Dojdeme na poslední vyhlídku a pak jdeme lesem. Dojdeme na uježděnou cestu vedoucí k vysílačce. Pak najdeme zase značenou GR92. Od vysílače jdeme dál a po malém kousku dojdeme na onu křižovatku u plotů. Jsme na cestě, po které jsme přišli. Cestu už známe a tak už nebádáme. Uběhne nám to raz dva a jsme zpět v kempu. Dorazíme těsně před setměním. Jdeme si dát něco k jídlu, koupel a odpočíváme v kempu u karavanu. Později se jde spát.

Den 8

sobota 30.6.2018, 28°C, 8:00 h, Tossa de Mar SP

tacho 10378 km, ujeté 0 km

Vstáváme a venku je pěkně. Dáme si snídani a po ní jdeme z kempu k silnici. Dojdeme na autobusovou zastávku. Na druhé straně silnice je hřiště. Přijíždějí sem auta, vypadá to, že se tu koná nějaký sportovní den. Je tu spousta fotbalistů. Přecházíme na druhou stranu, ale autobus nám právě ujel. Čekáme 30 min na další. Přijíždí, nastupujeme a jdeme do Blanes. Projel autobus jedoucí do Lloretu. Některé jedou jen tam a jiné jedou dále. Jedeme tím, co jede na vlakové nádraží v Blanes. Nejlepší je vystoupit na kruhovém objezdu s modrými kovovými květinami a rezařnými oblouky. My jedeme dál a vystupujeme na vlakovém nádraží, které je až za městem. Musíme se vrátit na onen kruhový objezd. Zastavíme se v několika obchodech na kraji města. Mají tu různé bytové doplňky něco jako Jysk. Jdeme přes kruhový objezd s mašinkou. Dojdeme na kopec a přes něj se dostáváme do rušné části města. Scházíme k moři a na promenádu okolo něj. Je tu spousta domů s apartmány pro turisty. Je to takové klasické pobřeží jako v Itálii. Písečná pláž, za ní promenáda a o kousek dále jsou obchody a restaurace. Na pláži je to hlava na hlavě. Vlevo od nás je malý kamenný poloostrov se spoustou kormoránů. Nahoře na skále je vyhlídka. Na konci promenády je kopec se skálou a na něm je věž. Za hotely s restauracemi jsou další uličky s obchůdky. Všechno, ale právě zavírá, tak se vracíme zpět přes kopec ke kruhovému objezdu s oblouky. Cestou narazíme na vietnamský obchod. Je to naprosto stejná vetešárna jako u nás. Chceme si jen koupit něco k pití. Dojdeme na kruhový objezd a je tu autobusová zastávka. Čekáme na bus. Přijede, nastoupíme a platíme jízdenku. Jede s námi nějaká holka, která si celou cestu šťourá špičku za nehty, pak si je stříhá a nakonec ještě vytáhne barvu a v busu je lakuje. Cena za jednoho je 2,85€ x 3. Ve městě toho moc není, vracíme se zpátky. V kempu si dáme jídlo a po něm se vydáváme k vodě. U moře jsme až do večera. Vracíme se okolo obchodu a koupíme si nanuky. Je to docela bída. Asi jim v autě rozmrzl a pak ho v obchodě znovu zmrazili. Jdeme si dát večeři, holky si hrají po kempu a já relaxuji u vínka u Karavanu. Je teplo a pohoda.

Den 9

neděle 1.7.2018, 27°C, 8:00 h, Tossa de Mar SP

tacho 10378 km, ujeté 0 km

Vstáváme a venku je opět pěkně modro a teplo. Dnes máme poslední den tady u moře, tak ho chtějí holky strávit u vody. Jdeme dolů k moři. Jakmile se nám naskytne výhled na moře, vidíme, že jsou nějaké velké vlny. Vlny zaplavují většinu pláže, tak je skoro poloviční, než v minulých dnech. Dojdeme k vodě a vlny mají tak okolo 2m. No je to docela mazec. Tak holkám zakazují jít do vody. Musí jim to stačit jen na břehu, kde vlny zaplavují písek na pláži. Velký kámen na pláži, na kterém si holky v posledních dnech hrály je celý zaplavený vodou a pískem. Kouká z něj jen malý kousek. Kousek vedle je asi 4m vysoká skála. Vlny do ní narazí a tříští se o ní. Voda lítá před skálu a na všechny strany okolo. Někdy voda cáká až tak 10m vysoko. Jsme na pláži a spíš jen hlídám holky, aby se něco nestalo. Lidí ve vodě moc není. Zpětný proud je opravdu dost silný. Plavat někam kousek dál je asi sebevražda. Teplota je 36°C. Několikrát jdu do vody, ale jen na kraj. Při posledním plavání jsem se nějak dostal za vlny. Je to asi tak 2m od břehu. Přes zpětný proud se nejde dost zase zpět ke břehu a je to jen kousek. Pořád jsem na stejném místě. Když moře s vlnou klesne tak se dotýkám i dna, ale jen na krátkou chvíli, tak se nejde ani odrazit a skočit do vlny aby mě kousek po odnesla. Nakonec si říkám, že snad budu muset doplavat vedle, kde jsou bójky pro lodě z půjčovny. Koukám, že u té 4m skály napravo, po tom co narazí vlna do kamenů tak voda teče okolo skály do strany ke břehu. Rozhoduju se využít ten proud na kraji dál od skály. Vplavu do něj a ani se nenadějí a jsem u břehu za vlnami na mělčině. Nevím, jestli je to prouděním okolo kamene, že se voda o kousek dál silněji vrací zpět. No ale je to práca, stačí malý kousek a je o zábavu postaráno. Odpočíváme na pláži a dá se vysledovat, že po více menších vlnách přijde pár velkých. Opakuje se to docela pravidelně. Koukám

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

na ostatní koupající, kterým se podařilo dostat za vlny. Jsou na tom naprosto stejně. Jeden kluk ve vodě vypadá, že už toho má docela dost. Jeho kamarád je venku na pláži. Rozhoduji se, že pro něj zajdu a zkusím ho nějak přitáhnout. Jdu k němu a v tom se dostane do proudu u skály a po chvíli je venku. Jde v předklonu a funí, no asi měl co dělat. Něco popisuje kamarádovy. Odpoledne se vracíme ke karavanu, kde si uděláme jídlo. Odpočíváme u kafe. Později odpoledne se jdeme ještě podívat k bazénu. Večer relaxujeme v kempu, dáme si večeři. Holky jezdí někde po kempu. Už přijelo dost Němců s dětmi, ale v naší sekci „E“ se to spíš vylidnilo. Očekávám, že od zítra sem začnou kempaři přijíždět ve větším počtu. Začíná hlavní sezóna. Tak už je tu o dost rušněji. Jeden tu jezdí dokola na elektrické koloběžce. Občas jí hodí na zem a je mu fuk kam to svítí. Světlo je dost ostré (bílé LED), když se trefí, že mi to svítí do očí tak je to docela mazec. Postupně balím nepotřebné věci, aby toho bylo ráno co nejméně. Jinak si dávám relax u vínka v teple. Dopoledne přijeli sousedé z Anglie tak jsme trochu pokecali. Jsou to dva důchodci v karavanu. Z karavanu vytáhly elektrické vozíky a jezdí na nich po kempu, do obchodu a podobně. Super to je úžasný, v porovnání s našimi důchodci kteří jen sedí u televize.

Den 10

pondělí 2.7.2018, 27°C, 8:00 h, Tossa de Mar SP

tacho 10378 km, ujetu 364 km

Vstáváme, dnes je venku o něco chladněji. Fouká a je zataženo. Možná, že ty včerejší vlny byla předzvěst této změny počasí. Balíme a mezitím se počasí zase vybírá a dělá se pěkně. Děláme si snídani a jdeme zaplatit za kemp 78e (dělá to 19e na den). Jedeme do Tossy de Mar k nejbližší benzínce, jak nám poradila paní v recepci. Najdeme ji snadno. Je to kousek od toho místa, kde jsme vyšli při našem treku u parkoviště. Tankujeme (97e, 75,3 l, tacho 10381 km). Vracíme se stejnou cestou přes Lloretu a Blanes k silnici N-II. Mimo dálnici jedeme k Barceloně. U Barcelony najedeme na dálnici C-16 a objíždíme město. Jedeme na Terrassu. Mijíme ji a pokračujeme podle značek na Montserrat. Přijíždíme do městečka Monistol de Montserrat, ze kterého stoupáme po klikaté silnici ke klášteru Montserrat. Dojedeme na parkoviště se závorami. Platí se vjezd za motorku 3,5e za auto 6,5e a autobus 52e. Silnice pokračuje doprava dále nahoru na Lleidu. O kousek níže jsme viděli pěkné parkoviště ve stínu pod stromy. Vracíme se zpět a parkujeme tady. Je tu několik jiných aut. Jdeme pěšky k parkovišti. Projdeme přes něj a jdeme rovnou ke klášteru. Přicházíme k restauraci, do které z Monistolu jezdí vlak. Můžete se sem vypravit i vlakem nebo lanovkou. Dalších několik lanovek jezdí na okolní kopce. Na pravé straně je největší klášter za ním je náměstí. Na to se dostaneme, když projdeme po silnici až na konec. Pak se otočíme o 180° a uličkami dojdeme na náměstí. Po cestě je několik restaurací a prodejen suvenýrů. Nejčastěji jsou to samé náboženské předměty a ikony. Napravo je ohoz se skleněným zábradlím a je odtud pěkný výhled dolů a do okolí. Projdeme si všechno a jdeme se podívat do klášteru a kostela. Dá se tu trekovat po okolních kopcích celý den. Nad vchodem je několik soch apoštolů. Vnitřní výzdoba je pěkná, zlato stříbrná. Na náměstí okolo jsou další budovy, před kterými rostou vysoké jalovce. V některých uličkách hoří zapálené svíčky. Jsou tu venku proto, aby se neničila od kouře výzdoba uvnitř kostela. Po prohlídce se vzdáváme nazpět k autu. Po cestě se zastavíme v restauraci s terasou na kafe. Ally ho polovinu vylije, tak to máme aspoň rychle za sebou. Vedle sedí nějaký přečtyralý Čech, který se před svými spolecestujícími neustále vytahuje. Je to děs jet s takovým člověkem někam. Jednou jsem to zažil, když jsem jel s jedním, který si hrál všude na mistra světa. Již nikdy více jak říkali v jednom českém filmu (no more). K autu přicházíme po 15h. Je dost hodin a tak musíme jet dále. Pokračujeme dál po silnici a přes kopce sjíždíme k dálnici A-2. Jedeme do Lleidy, po cestě párkrát kape. V Lleide jsme za hodinu. Projíždíme poušti a tady je vždy pěkně teplo a teplota stoupá na 39°C. U jednoho skladu hoří balíky se slámou. Odbočujeme na Barbastro po N240 a dále na N123 na El Grado. Zde odbočujeme na N138 a jedeme na Ainsu. Hledali jsme nějaký obchod, ale žádný jsme po cestě nepotkali. Zastavujeme u přehrady. Podle ACSI knížky by to měl být náš vytipovaný kemp. Zadávám ho do GPS a ukazuje nám to, že je 900m před námi. Jedeme dál a zastavujeme na recepci v kempu, který je hned u křižovatky. Je před 18h a nemuseli jsme nic hledat. No tak paráda. Zajdeme do recepcie vyřídit vše potřebné. Jedeme ještě dál do Ainsy, kde hledáme obchod. Je to DIA v centru kousek za křižovatkou směrem na Campo. Doplníme zásoby. Je to tu docela levné. Nakoupíme za 20e a máme toho docela spoustu. Venku je už chladněji. Jsme v horách a teploměr ukazuje 33°C. Vracíme se zpět do kempu. Jdeme se zabydlet. Dole je rovinka s nějakými stromky. Zaparkujeme pod nimi. Kemp je naprosto prázdný. Několik lidí je v chatkách a dole jsme tu tři auta. Jedni Belgičani a pak Francouzi.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Tak zase bude klid. Belgičani cestují s karavanem po horách a parcích, kde fotí ptáky. Ukazují nám fotky. Zbytek večera relaxujeme v kempu.

Den 11

úterý 3.7.2018, 27°C, 8:00 h, Meson di Liguere SP

tacho 10742 km, ujeto 0 km

Vstáváme, venku je pěkně a modro. Je jen trošku chladněji, než jsme byli zvyklí. Během chvíle teplota stoupá na 27°C. Před nějakou dobou jsem tu byl na motorce a dostal jsem jakousi knihu s několika zajímavými tipy kam se zajít podívat po okolí. Vybíráme si trek kaňonem okolo řeky rio Cinca. Odcházíme z kempu v Mesonu do Liguere de Cinca. Jdeme po silnici N138 okolo přehrady El Grado k mostu. Na levé straně je vysoká hora peña Magdalena a okolo ní létají nějaké dravé ptáky. Dojdeme k mostu u řeky a přejdeme na druhou stranu. Za řekou asi 100m vede cesta vlevo a stoupá nahoru a do kaňonu el Entremón. Po chvíli se nám naskytne pěkný pohled na přehradu a na silnici vedoucí okolo ní. Po pár metrech jsme už docela vysoko na skále okolo řeky Rio Cinca. Jdeme dál mezi stromy a keři. Místy se přidržujeme lana ukotveného ve skále vedle nás. U cesty jsou cedule něco jako naučná stezka. Na jedné z nich jsou draví ptáci, co létají okolo hory. Jsou tu i Supy. Jsme docela vysoko nad řekou. A cesta je vytesána do skalní stěny. Jdeme tak v jakémsi tunelu. Řeka pod námi je modrozelená. Na jiných místech jsou do skalní stěny přidělané kovové oka a plechové desky. Ok se držíme a desky slouží jako schody. Po nějakém čase se kaňon rozšiřuje a v dále před námi je vidět přehrada. Cesta pomalu klesá k řece a pak dojdeme k přehradě. Jdeme se podívat nejdříve dolů pod přehradu a pak nahoru. Je tu silnice a cesta vede po ní. Dojdeme do tunelu. Je v něm naprostá tma. Tunel vede do zatáčky a tak tu není vidět vůbec nic. Vystoupáme nahoru na přehradu. Koukáme na jezero Embalse de Mediano za ní. Podle knihy je to jeden z dalších treků. Zajímavostí je zatopený kostel Iglesia de la Asuncion. Nad hladinu kouká jen špička kostelní věže. Dnes je dost vody a tak je z ní vidět jen malý kousek. V přehradě El Grado, bylo také hodně vody. Jdeme po silnici okolo přehrady k vesnici Mediano. Potkáváme tu jednu Francouzku, pokecáme s ní a ona nás bere autem. Jedeme do Mediana, kde napojíme na hlavní silnici N138. Pak jedeme zpět asi 2km a zajíždíme do vesnice Samitier. Vyloží nás tu ve vesnici. Poděkujeme a rozloučíme se. Jdeme po cestě nahoru do kopce asi 2km ke hradu stejného názvu jako je vesnice. Ráno jsem na jedné informační ceduli zahlédl cestu vedoucí k hradu. Tak předpokládám, že od hradu povede jiná cesta okolo kopce k silnici, po které jsme šli. Hrad je až úplně nahoře na výběžku skály. Od hradu je nádherný výhled na přehradu a celé jezero za ní. Okolo jsou zalesněné hory a v dále se rýsují Pyreneje. Zajdeme se podívat na hrad. Od něj jdeme na křižovatku asi 400m daleko, kde je rozcestník. Na směrovce je napsáno 3,3km do Liguere de Cinca. Jdeme rovně okolo vrcholu kopce peña Magdalena. Dochází nám voda, tak s ní musíme trochu šetřit. Je teplo, přes 30°C. Projdeme okolo vrcholu a kousek vedle nás létají ti ptáci, na které jsme ráno koukali ze silnice. Nalevo je pěkný výhled dolů do kaňonu, kterým jsme šli. Před námi se otevírá pohled na jezero a vesnici Liguere de Cinca. Klusáme dolů pod elektrickými sloupy. Cesta někde zmizela a tak kličkujeme mezi kameny a pichlavými keři. Než se dostaneme na cestu k rozcestníku. Ukazuje, že do Mesonu je to 1,3km. Jdeme vedle silnice zpátky do kempu. Holky začínají vyprávět o tom, co všechno vypijí, až přijdou do kempu. Ráno nám říkali, že se dá někde něco koupit, ale nikde jsme nic neobjevili. Dojdeme k autu, najíme se a napijeme. Potom se jdeme smociť do bazénu. Zbytek dne trávíme odpočinkem v kempu, je stále 30°C. Později večer se v dále blízká. Vypadá to, že se to sem přizene. Uklidím nejnnutnější věci. Jdu si lehnout. Asi po 30min už je to tady. Blízká se leje, zavírám okna.

Den 12

středa 4.7.2018, 26°C, 8:00 h, Meson di Liguere SP

tacho 10742 km, ujeto 115 km

Probouzím se až ráno. Po bouřce venku není ani stopy, kromě toho že je mokro. Je zase pěkně a modro. Naši francouzští sousedé balí a odjíždějí. Máme sousedy také Francouze od Bordeaux. Dávají se s námi do řeči a tak si povídáme o všem možném. Soused si chválí skládací nafukovací člun české výroby. O něco později se rozloučíme a jedeme s autem na trek do Pyrenejí. Jedeme z kempu po N138 na Ainsu a Escalonu. Zde odbočujeme na HU631 do kaňonu Anisclo. Dříve vedla silnice spodem kaňonu, ale je zavřená a objíždí se to okolo přes Buerbu. Dojedeme do místa, kde silnice prudce klesá do kaňonu. Jedeme dolů, cestou se zastavujeme na několika vyhlídkách a koukáme se do kaňonu pod námi. Dojeden dolů, kde je křižovatka. Silnice vede doleva na Nerín. Je tu i menší

parkoviště, ale je plno a auta parkují i po obou stranách silnice. Jedeme kousek dál a najdeme jeden pěkný plácek, kde se dá pěkně zaparkovat, máme tu i nádherný výhled. Jdeme po silnici zpět ke křižovatce. Klesáme dál po uzavřené silnici dolů do kaňonu. Jdeme dolů k řece. Zde je soutok dvou říček v kaňonech. Jeden menší kaňon vede z pravé strany Barranco Biandico Aso a druhý hlavní přítéká z kaňonu přímo před námi a je tu rio Bellos. Trošku bloudíme, je to tu špatně značeno. Dojdeme k mostu přes první řeku, kde je skupina kánojistů. Jdeme dál a cesta zase trosku stoupá a po chvíli jsme u druhého kaňonu. Přejdeme druhý most a vystoupáme ke kostelu pod skalním převisem. Jmenuje se San Urbes. Je to takové Pueblo. Zde vede široká cesta a pokračuje doprava po proudu řeky. My se vzdáváme na opačnou stranu. Jdeme okolo řeky a narazíme na pěkný vodopád. Jde se dál a cesta pomalu stoupá kaňonem a pomalu se zužuje. Občas střídáme břeh. Po chvíli už cesta vede po boku kaňonu v lese. Dojdeme na rozcestí. Cesta kaňonem vede rovně dál. Potkáváme tu několik lidí. Nikdo nám nedokáže říct, jak dlouho by cesta trvala. Druhá cesta GR15 vede doleva a stoupá po stěně kaňonu na jeho vrchol. Je to jen kousek, ale píšou, že to bude trvat přes hodinu. Je to pořádný kopec. Stále stoupáme a dostaneme se na vrchol levé strany kaňonu. Pak jdeme do malé vesnice Sercue a ke kostelu San Miguel. Z vesnice se vydáváme po uježděné silnici směrem dolů k vesnici Merin. Nalevo od nás je první kaňon a za ním je silnice, na které parkujeme. Vidíme naše auto, ale musíme to celé obejít dolů a nahoru přes kaňon to nejde. Nakonec jsme vystoupali 1207m. Přejdeme přes kopec a pak zase na cestu. Dojdeme k místu, kde se kaňon dá se přejít na druhou stranu na silnici. Vracíme se po druhé straně zase zpátky. Přicházíme k autu je 17:15h, dáme si jídlo a u kafe se kocháme pohledem do kaňonu. No je to prostě paráda. Vydáváme se přes Nerín dál do Sarvise. Tady se napojujeme na N260 a po ní jedeme zpět do Ainsy. V autě nám leze klíště, asi z batohu. Vracíme se do kempu, kde parkujeme zase na našem místě. V kempu vidíme, jak nějaký údržbář pochoduje s naší plynovou bombou s vaříčem někam pryč. Strčili jsme jí do kopřiv, aby nebyla celý den na slunci, když tu není auto. Jdu na něj. Něco tuší a jak jí hned vrací. O chvíli později a byli jsme bez ní. Děláme si večeři a opět se přizene bouřka jako včera večer. Kecáme se sousedy z Bordeaux až do půlnoci. Pak jdeme spát.

Den 13

čtvrtek 5.7.2018, 25°C, 8:00 h, Meson di Liguere SP
tacho 10857 km, ujetu 368 km

Venku je zase mordo bez mráčku. Pomalu balíme. Jdeme doplatit 17e ještě za poslední noc v kempu. Vedle v baru u bazénu si koupíme bagetu a jdeme si udělat snídani. Než se zabalíme, zastaví se sousedé, aby se rozloučili. Vydávají se na trek. Nám to dneska trvá déle a po 10h se vydáváme na cestu. Jedeme na Ainsu a dále na Bielsu. Tankujeme v Levadou (52.4 e, 42.2 l, 1.24 e/l, 10897 km). Stoupáme a dojedeme k tunelu mezi Španělskem a Francií. Ve Francii se silnice mění na N929, sjíždíme z pasa. Hned za tunelem je vše jinak. Teplota klesá na 12°C a je zataženo. Přijíždíme k dálnici a začíná kapat. Jedeme rovně stále po B929 na Auch. Silnice je sice užší, ale rovná s dlouhými úseky mezi vesnicemi. Jedem se konečně rychleji než po cestě od pasa, kde jsme jeli skoro krokem. Zastavujeme se na oběd. Přizene se přívalový liják. Prcháme do auta. Během chvíle je všude spousta vody. Jedeme dál na Agen po N21. Cestou se několikrát střídá slunce a přeháňky. Míjíme další dálnici a jedem dál na Villeneuve-sur-Lot. Je tu uzavřená silnice, musíme to objíždět nějakými úzkými uličkami. Jedeme dál po N21 do Bergeracu. Jsme nedaleko od Bordeaux u Bergeracu zahlédneme obrovský Decatlon. Zastavíme se tam. O něco později jedeme zase kousek dál. Zhlédneme kemp a jdeme se tu ubytovat. Kemp je u jezera a je docela pěkný. Teplota už stoupla na 24°C a svítí slunce. Zajdeme na recepci a platíme 15,44 e i s taxami. Ubytujeme se a uděláme si večeři. Večer je chladno a otravuje tu spousta komárů.

Den 14

pátek 6.7.2018, 17°C, 8:00 h, Douville F
tacho 11225 km, ujetu 408 km

Vstáváme a děláme snídani. Venku se zatahuje, ale neprší. Balíme, po chvíli jsme hotovi a vydáváme se dál na cestu. Zase pokračujeme dál po N21 na Perigueux. Všude okolo silnice jsou polámané a vyvrácené stromy. Vypadá to, že se tu v noci přehnal pěkná bouřka. Štěstí, že jsme nejeli nikam dál a zůstali jsme v kempu v Douville. Jedeme dál na Limoges. Na kraji města najíždíme na obchvat vedoucí okolo Limoges. Objedeme Limoges a napojíme se na dálnici N141. Z té sjíždíme asi po 15 km do Oradouru-sur-Glane. Do vesnice přijíždíme po D9. Nalevo od silnice je památník a

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

před námi vede silnice přes kruhový objezd přímo do centra. My odbočujeme doleva a za druhým kruhovým objezdem zastavujeme na parkovišti na levé straně. Je tu několik aut i karavanů. Vydáváme se zpět k památníku a jdeme dovnitř. Projdeme jím a vycházíme tunelem na druhé straně silnice. Na stěnách jsou fotografie všech 642 zavražděných obyvatel vesnice včetně 205 dětí, které se podařilo sehnat. Vesnice byla vyvražděna 10. června 1944 stejně jako naše Lidice na den přesně o 2 roky dříve 10. června 1942. Nacistická divize SS das Reich, která se přesouvala z jižní Francie na sever. Cestou vraždily všude, kam přišly. V Tulle pověsili po městě 99 lidí. Jako důvod k masakru si zvolilo zajetí důstojníka Waffen SS Francouzským odporem. Shromáždili všechny na náměstí. Děti a ženy nahnali do kostela. Muže rozdělili do 6 skupin a odvedly do různých stodol ve vesnici. Kulometry jim stříleli do nohou, aby se nemohli hýbat a pak na ně naházeli palivo a upálili je. Šesti se podařilo utéci a jednoho pak ještě zastřelili na silnici. Pak šly do kostela, kam daly zápalnou bombu. Ti, co se pokusili utéct, zastřelili nebo je naházely do studny na návsi. Unikla jedna žena, která byla nalezena postřelená v poli. Pak vesnici vykradly, zapálili a částečně zbourali. Teprve po několika dnech se směli, ti co unikly masakru do vesnice vrátit a pohřbit mrtvé. Všechna místa masakrů, jsou označená cedulí ICI. Vystoupíme po schodech a projdeme branou. Na pravé straně je první statek s cedulí. Takto pokračujeme celou vesnicí. Je tu hlavní ulice s trolejemi od tramvaje. Po obou stranách ulice jsou zbytky domů, garáží, kaváren obchodů a podobně. V domech jsou vidět zbytky věcí, šicí stroje, ohořelá zrezivělá auta. Zbytky pece v pekárně, na oknech jsou zbytky rolet a zatahovacích mříží. Dojdeme do spodní části vesnice ke kostelu. Zachovala se zvonice a stěny. Uvnitř je i zbytek oltáře. Obcházíme si domy za kostelem. Na jednom dvoře je snad 10 shořelých aut. Pak jdeme druhou ulicí okolo návsi ke hřbitovu. Před hřbitovem je muzeum v podzemí, kde jsou nalezené ohořelé předměty z celé vesnice. Jsou tu skleničky, hodinky, nádoby, nože a dokumenty a spousta dalšího. Také jsou tu desky se jmény všech obětí. Na kraji návsi je stále ohořelé auto doktora. Jdeme do horní části vesnice, podél kolejí. Vidíme i benzínovou pumpu a kousek dál je zastávka tramvaje. Nad ní je ještě pošta. Je smutné co si jsou lidi schopný jeden druhému udělat. Vracíme se k východu a opouštíme toto smutné místo. Projdeme se ještě městem a nakonec dojdeme k autu. Uděláme si oběd a kafe, Venku už je zase pěkně a teplo. Je už 15h, strávili jsme v Oradouru 3h. Jedeme do Bellacu a z něj dál po N145. Za dálnicí A20 je z N145 neplacená dálnice s rychlostí 110 km/h. Jedeme po E62 a jsme u Montluconu. Město objedeme a dál jedeme po D94 a dojedeme na N79 po které jedeme rychlostí 80 km/h, ale plynule. Přijíždíme do Digoinu, kde máme vyhlédnutý kemp. Ubytujeme se v kempu u řeky. Pokecáme se sousedy z Německa. Dáme si něco k jídlu a jdeme se projít po promenádě okolo řeky. Mají tu nějakou akci, jsou tu stánky, ale už je všechno poloprázdné. Jsou tu i kolotoče a cirkusový stan. Místní všude hrají petang. Jdeme se podívat na kanálový most. Je to most před řekou, po kterém jezdí loď. Stojí tu jedna loď, na které hraje kapela a zpívá nějaká zpěvačka. Okolo kanálu jdeme směrem do centra. Koukneme se na centrum se spoustou obchodu a restaurací. Dojdeme k pěkné staré poště. Je na křižovatce a v čele má kulatou věž. Dojdeme zpět na náměstí, kde je nasvícený hotel a kostel. Kostel má pruhovanou fasádu a vitrážová okna. Před kostelem jsou záhony s barevnými květinami. Vracíme se k řece a koukáme na nasvícený most s kanálem. Místní stále hrají petang za svitu pouličních lamp. Zastavíme se tu u hřiště, kde jsou nějaké hýbadla, kterými se dá nakládat a přesouvat okolní písek. Jdu vyzkoušet v jednom stánku místní růžové víno. Vracíme se do kempu ke karavanu. Dáme si koupel a já ještě relaxuji u vínka. Posílám nějaké foto. Později jdu spát.

Den 15

sobota 7.7.2018, 20°C, 8:00 h, Digoin F

tacho 11633 km, ujeto 450 km

Vstáváme a venku u řeky je mlha a všechno kolem je orosené. Dáme si snídani a po ní balíme. Vyřídíme vše potřebné a vzdáváme se na dnešní přesun. Z Digoinu jedeme na Paray po N79. Odbočujeme na N70 směrem na Chalon-sur-Saone, je to taková rozestavěná dálnice. Něco jako u nás, kousek je to čtyřproudová a za chvíli zase klasická dvouproudá silnice. Jedeme dál Ally spí a má hlavu u Laury na klíně. Ta jí drbe ve vlasech a po chvíli říká: „Tati Ally má ve vlasech nějaké broučky...“. Říkám jim: „No jo, když vám ty hlavu neumyjí já tak si na ní ani nevzpomenete“. Po chvíli zastavujeme a jdu zkontrolovat co je to za brablence. Zjišťuji, že broučky mají obě dvě. Je to přesně 14 dnů, co jsme ze školy. Vzpomínám si, že ve škole řešili vši. Mám obavy, že naši broučci jsou vši. Shodou okolností akorát volá máma, tak jí tu radostnou zprávu oznamujeme. Jedeme dál přes Dole po D673, zastavujeme u supermarketu Intermarche ve městě Saint Vit. Dotankujeme (96.8 e, 69.2 l, 1.4 e/l, 11802 km). Zajdeme vedle do krámu doplnit zásoby. Koukáme na nějaký přípravek na hubení vši, ale mají tu jen věci na psy jako Frontline. Ten funguje na testovanou blechu skvěle, jen nevím, co

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

to udělá na hlavě dětí. Kupujeme aspoň spreje na likvidaci lezoucího hmyzu a parazitů. Přípravek na blechy raději vzdáváme a jdeme vedle do lékárny. Zrovna otvírají. Jdeme dovnitř a domlouváme se s lékárníci. Nevím jak popsat vši, tak jí říkám „broučci ve vlasech“. Jde se podívat Ally na krk a už jsme doma. Ukazuje nám nějaké přípravy. Jeden má i hřeben a pytlíky na hlavu. Bereme pro jistotu dvě balení. Paní se směje a dělá jako, že si utírá čelo. Říkám jí, že my jsme na tom stejně. Jak popisovat broučky anglicky ve Francii. Směje se. Jedno balení stojí 16e. Rozloučíme se a jedeme dál. Dáme si oběd a po něm zase jedeme dál. Projedeme Besancon a již klasickou cestou pokračujeme na Belfort a Milhouse. Zde nejedeme do Německa, místo toho najedeme na neplacenou dálnici A35. Projedeme Colmar a míříme na Štrasburk. Sjíždíme z dálnice před Štrasburkem, jedeme na Wangen do Saverne. Jedeme kousek souběžně s dálnicí A4 do Phalsbourgu. Zde přejedeme na druhou stranu dálnice do vesnice Villsberg. Ve vesnici se ubytujeme v kempu. Příjezdová cesta je docela dlouhá a vypadá to, že to snad nikam dál už nevede. Nakonec se dostaneme přes kopec k recepci. Kemp je pěkný a dost velký. Cena s ACSI kartou je 17,4e. Jdeme se ubytovat. Volíme místo nedaleko koupelen. Jako první napatláme pro jistotu všem na vlasy a holkám nasadím ještě onen igelitový pytlík na hlavu. Má se to tam nechat asi 30 min, tak to tam necháme pro jistotu o hodinu déle. Mezi tím si uděláme večerí a pak zajdeme do koupelny udělat podle návodu oplach a umytí šampónem. Před odchodem kompletně deratizujeme auto spreji, které jsme koupily v obchodě. V koupelně je to docela mazec. Funguje je to skvěle jen oplachováním a mytím vlasů se vyplavují zlikvidovaní broučci. Po koupeli vyvětráme auto. Prohlédneme si kemp. Později jdou holky spát a já si ještě užívám poslední večerní relax, po náročném dnu.

Den 16

neděle 8.7.2018, 19°C, 8:00 h, Villsberg F
tacho 12083 km, ujeto 629 km

Ráno vstaneme a kontrolujeme broučky. Neobjevím nikde nic živého. Tak je to dobrý. Po pár dnech to budeme muset doma zapakovat, aby nám nedospěla nová generace. Balíme všechny věci a po snídani se vydáváme na cestu. Jedeme okreskami k hranicím. Napojíme se na S27 a přijíždíme do Lembachu. Hned na začátku odbočíme doprava a po asi jednom km přijedeme k parkovišti s tankem a bunkrem Ouvrage four-a-Chaux- Zaparkujeme a jdeme se podívat. Podíváme se na americký tank, který je tu vystaven. Za ním jsou v zemi koleje a ty vedou do obrovského bunkru vzadu. Dělá se zde několik prohlídek v různých jazycích. Právě je zavřeno. Prohlídka by byla až po obědě. A trvá také nějakou dobu. Než bychom se odsud dostaly, bylo by tak okolo 15h. To by pro náš návrat byl asi problém. Rozhodujeme si dát jídlo a nechat prohlídku Maginotovy linie na jindy. Vracíme se zpět. Projdeme vesnicí a dáme se po D3 do Wissembourgu. Zde odbočujeme doleva a jsme v Německu. Dojedeme do Karlsruhe po 10 se dostaneme k dálnici 5 a jedeme na sever. Odbočujeme na dálnici 6 a míříme domů před Heilbron a Norimberk. Cestou párkrát zastavujeme na jídlo, kafe a odpočinek. Dojíždíme na hranice a jedem klasickou cestou domu. Přijíždíme po 20h a tím naše cesta končí.

tacho 12712 km